

- dle rozdělovníku -

Archiv: spisy Vinohrady, č. p. 1655
Spis. značka: S UMCP3 121547/2021/4
Značka: OV/623/21/Man - rozh.
Číslo jednací: UMCP3 351145/2021

V Praze dne: 21.9.2021
Vyřizuje: Mgr. Radka Mandátová
Tel.: 222 116 505
E-mail: mandatova.radka@praha3.cz

Rozhodnutí

Výroková část:

Úřad městské části Praha 3, odbor výstavby, jako stavební úřad podle ust. § 13 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „stavební zákon“), ust. § 32 zákona č. 131/2000 Sb., o hl. m. Praze, ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky č. 55/2000 Sb. hl. m. Prahy, kterou se vydává Statut hl. m. Prahy, ve znění pozdějších předpisů, příslušný k projednávání přestupků podle ust. § 182 stavebního zákona a místně příslušný dle ust. § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl v souladu s ust. § 93 násl. zákona č. 250/2016 Sb. v řízení vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb. takto:

- I. Účastník řízení dle ust. § 68 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. – obviněný [redacted] (dále také jen „obviněný“) **se uznává vinným** ze spáchání přestupku podle § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, kterého se jmenovaný jako podnikající fyzická osoba dopustil tím, že v rozporu s § 126 odst. 1 stavebního zákona užíval v červnu 2020 stavbu – jednotku č. 1655/1 v 1. podzemním podlaží domu č. p. 1655 na pozemku parc. č. 2711, v k. ú. Vinohrady (dále také jen „stavba“) – v rozporu s účelem vymezeným v kolaudačním rozhodnutí, a to k poskytování ubytovacích služeb, ačkoli je kolaudačním rozhodnutím vydaným zdejším stavebním úřadem pod zn. OV/5168/04/Ur ze dne 28.2.2005 vymezen účel užívání výše uvedené stavby jako dvě kancelářské jednotky se zázemím, sklady, šatna, komora a 2x WC s předsíňkou.
- II. Za spáchání výše uvedeného přestupku se obviněnému ukládá podle ust. § 178 odst. 3 písm. c) stavebního zákona ve spojení s ust. § 46 zákona č. 250/2016 Sb.

pokuta ve výši 800,- Kč (slovy: osmsetkorunčeských).

- III. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se obviněné ukládá povinnost **nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč (slovy: jedentisíckorunčeských).**

Uloženou pokutu i uloženou náhradu nákladů řízení je obviněný povinen uhradit **ve lhůtě 30 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Městské části Praha 3 vedený u České spořitelny, a.s., Praha 3, číslo účtu: 000019-2000781379/0800, variabilní symbol: 2210025627.

Odůvodnění:

Správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, konkrétně přestupku podle ust. § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, bylo zahájeno oznámením Úřadu městské části Praha 3, odboru výstavby (dále také jen „stavební úřad“) č. j. UMCP3 121773/2021 ze dne 9.8.2021, které bylo obviněnému [REDAKCE]
- Žižkov (dále také jen „obviněný“), doručeno prostřednictvím České pošty dne 18.8.2021.

Podkladem pro zahájení řízení byly skutečnosti známé stavebnímu úřadu z jeho úřední činnosti. Stavební úřad prověřoval v rámci stavebního dozoru podání týkající se užívání stavby uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí. Podání bylo stavebním úřadem posouzeno jako podnět k zahájení řízení dle § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Stavební úřad provedl za účelem ověření informací obsažených v podání dne 19.6.2020 kontrolní prohlídku stavby v souladu s ust. § 132 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, v rámci níž zjistil, že stavba je užívána k poskytování ubytovacích služeb, a to pod [REDAKCE] podnikající fyzickou osobou [REDAKCE] [REDAKCE] označení provozovny „Apartments Sen“. Kontrolní prohlídce stavby dne 19.6.2020 byla přítomna recepční provozovny „Apartments Sen“. Stavební úřad následně vyzval svým opatřením č. j. 285562/2020 ze dne 14.7.2021 vlastníka stavby, společnost MedicalHelp Česká republika s.r.o., IČ: 24219649, se sídlem Praha 2 – Nové Město, Malá Štěpánská 546/10, PSČ 12000 (dále také jen „vlastník stavby“), k účasti na kontrolní prohlídce stavby, jejímž účelem bylo zjistit, zda vlastník stavby bezodkladně ukončil nepovolené užívání stavby, jak k tomu byl vyzván stavebním úřadem, a zda je stavba užívána jen k povolenému účelu a stanoveným způsobem, tj. v souladu s kolaudačním rozhodnutím vydaným zdejší stavebním úřadem pod zn. OV/5168/04/Ur ze dne 28.2.2005, kterým je vymezen účel užívání výše uvedené stavby jako dvě kancelářské jednotky se zázemím, sklady, šatna, komora a 2x WC s předsíňkou. Výzvu k účasti na kontrolní prohlídce stavby obdržel obviněný na vědomí dne 29.7.2020.

Dne 30.7.2020 provedl stavební úřad kontrolní prohlídku stavby za účasti jednatelky vlastníka stavby a za účasti obviněného [REDAKCE]. Ze zápisu z kontrolní prohlídky dne 30.7.2020 vyplývá, že jednatelka vlastníka stavby a obviněný [REDAKCE] sdělili oprávněnému zaměstnanci stavebního úřadu, že došlo k zastavení činnosti v řešené stavbě.

V březnu 2021 obdržel stavební úřad podání týkající se řešené stavby, kdy podatel uváděl, že ve sklepu je otevřený „hotel na hodinu“.

Stavební úřad v rámci stavebního dozoru provedl dne 21.4.2021 kontrolní prohlídku řešené stavby, a to za účasti jednatelky vlastníka stavby a obviněného. Během kontrolní prohlídky dne 21.4.2021 sdělila jednatelka vlastníka stavby, že nájemní smlouva na prostory jednotky č. 1655/1 v 1. podzemním podlaží domu č. p. 1655, Slezská 63, Praha 3, uzavřená mezi vlastníkem stavby a obviněným panem [REDAKCE] byla skončena dohodou dne 28.2.2021. V rámci kontrolní prohlídky stavby dne 21.4.2021 nebylo zjištěno provozování ubytovací činnosti v řešené stavbě.

Stavební úřad ověřil údaje týkající se obviněného dostupné ve veřejné části Živnostenského rejstříku na www.rzp.cz a zjistil, že provozování ubytovacích služeb v provozovně „Apartments Sen“ na adrese Slezská 1655/63, 130 00, Praha 3 – Vinohrady, bylo zahájeno dne 1.3.2019 a ukončeno bylo dne 16.3.2021.

Stavební zákon v ust. § 126 odst. 1 a 2 uvádí, že 1) Stavbu lze užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu. Nevyžaduje-li stavba kolaudaci podle § 119 odst. 1, lze ji užívat jen k účelu vymezenému v povolení stavby. (2) Změna v účelu užívání stavby, v jejím provozním zařízení, ve způsobu výroby nebo v jejím podstatném rozšíření a změna v činnosti, jejíž účinky by mohly ohrozit život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí, nebo změna doby trvání dočasné stavby nebo změna dočasné stavby na stavbu trvalou, je přípustná jen na základě souhlasu nebo povolení

stavebního úřadu. Dle § 2 odst. 3 stavebního zákona *Stavbou se rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání.* Dle § 2 odst. 4 stavebního zákona *Pokud se v tomto zákoně používá pojmu stavba, rozumí se tím podle okolností i její část nebo změna dokončené stavby.*

Skutečnosti stavebnímu úřadu známé z jeho úřední činnosti vyhodnotil správní orgán jako důvodné podezření ze spáchání přestupku naplňujícího skutkovou podstatu ust. § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona.

Podle ust. § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona se podnikající fyzická osoba *dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 126 odst. 1 užívá stavbu v rozporu s účelem vymezeným v kolaudačním rozhodnutí, v kolaudačním souhlasu nebo v oznámení o užívání stavby, nebo s účelem vymezeným v povolení stavby, nevyžaduje-li stavba kolaudaci, nebo takové užívání umožní jiné osobě.*

Podle ust. § 178 odst. 3 písm. c) stavebního zákona lze za přestupek dle ust. § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona uložit pokutu do 500.000,- Kč.

V oznámení o zahájení řízení o přestupku č. j. UMCP3 121773/2021 ze dne 9.8.2021 byla obviněnému dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to ve lhůtě do 10. září 2021. Dále byl obviněný poučen o právu požádat správní orgán o nařízení ústního jednání.

Obviněný byl dne 1.9.2021 nahlížet do správního spisu, seznámil se s podklady pro vydání rozhodnutí a požádal o lhůtu na vyjádření do 10.9.2021. Obviněný nepožádal o nařízení ústního jednání.

Dne 7.9.2021 bylo do podatelny Úřadu městské části Praha 3 doručeno podání obviněného ze dne 6.9.2021, označené jako „Vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve věci UMCP3 121773/2016“. Obviněný ve své vyjádření uvádí mj... *že pronájem našel na realitních stránkách v sekci pronájem ubytovacích služeb, předchozí vlastník zde podnikal taktéž v ubytovacích službách, celé prostory jsou také takto uzpůsobeny. Nájemní smlouvu jsem taktéž podepsal na pronájem prostor využívaných k ubytovacím službám.... v žádném případě jsem neměl v úmyslu jakkoli porušit zákon.....* Obviněný dále uvádí: *od roku 2011 se léčím s roztroušenou sklerózou, do toho všeho přišla korona plus zablokování možnosti znovu otevřít rozjeté podnikání... v dané situaci je pro mě jakákoli pokuta ze strany stavebního úřadu naprosto likvidační. Poslední dva roky mne stáli veškeré mé úspory a protože mi bylo zabráněno ve znovuotevření podniku, dopady koronakrize vnímám do teď.* Dále obviněný uvádí: *jsem si vědom své chyby nepohlídání si jak je prostor kolaudován. Ačkoli vše nahrávalo tomu, že to je v pořádku, měl jsem si věc zkontrolovat. Ale na druhou stranu si myslím, že za onu chybu jsem byl již dodatečně potrestán a to bohužel jen na popud člověka, co tu všem v domě jen otravuje vzduch.*

Při vydání tohoto rozhodnutí vycházel správní orgán z poznatků získaných ze své úřední činnosti (myšleno hlavně z poznatků získaných v rámci stavebního dozoru), a dále z listinných důkazních prostředků, které jsou součástí správního spisu.

Po pečlivém zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech dospěl správní orgán k závěru, že obviněný svým jednáním naplnil všechny zákonem presumované znaky skutkové podstaty přestupku dle § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona. Při svém rozhodování se správní orgán předně řídil platnou legislativní úpravou na úseku územního plánování a stavebního řádu a při její aplikaci a při hodnocení podkladů rozhodnutí se opíral o následující úvahy.

Aby správní orgán mohl protiprávní jednání obviněného, jak se uvádí výše, kvalifikovat jako přestupek, musí být kromě formálních znaků přestupku naplněna i jeho materiální stránka. V tomto smyslu správní orgán zkoumal, zda a v jaké míře obviněný svým deliktním jednáním zasáhl (tzn. porušil nebo ohrozil) veřejné zájmy chráněné stavebním zákonem, čili jestli jeho konání nabývá určitého (alespoň zcela nepatrného) stupně společenské škodlivosti ve vztahu k porušeným povinnostem stanoveným stavebním zákonem na ochranu jim odpovídajících společenských hodnot. Nejobecněji vyjádřeno,

protiprávní jednání (porušování zákonných povinností) ohrožuje nebo porušuje zájmy společnosti. Primárním celospolečenským zájmem zcela zjevně je zájem na respektování platného právního řádu a dodržování obecně závazných pravidel chování, stanovených právními předpisy. Na úseku územního plánování a stavebního řádu takové závazné normy chování upravuje stavební zákon. Už jen samotná skutečnost, že stavební zákon reguluje a definuje určité vzory chování, znamená, že se nejedná o nějaké bezvýznamné a samoúčelné zásady, ale právě naopak, že se jedná o takové standardy chování, na jejichž dodržování má společnost eminentní zájem s tím, že respektování stanovených normativů je vynutitelné zákonem stanovenými prostředky (mj. i ukládáním sankcí). Právní povinnosti vymezené ve stavebním zákoně jsou stanoveny mj. na ochranu veřejných zájmů, které jsou pro účely stavebního zákona jako celku blíže specifikovány v ust. § 132 odst. 3 stavebního zákona. Prostřednictvím požadavků dle § 132 odst. 3 stavebního zákona je chráněno ať již přímo, nebo zprostředkovaně široké spektrum společenských zájmů a v případě jejich nedodržení nejde jen o formální porušení administrativního pořádku.

Skutečnost, že v případě přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, tj. přestupku dle § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, není dolní hranice pokuty stavebním zákonem vůbec stanovena, nasvědčuje úmyslu zákonodárce postihovat i jednání zcela nepatrné míry společenské škodlivosti, pakliže splňuje znaky stanovené zákonem.

Po posouzení všech relevantních skutečností a s odkazem na výše uvedené úvahy správního orgánu správní orgán s jistotou konstatuje, že míra společenské nebezpečnosti podmiňující trestnost přestupku je bezpochyby naplněna, když zájem chráněný stavebním zákonem byl jednáním obviněného porušen, event. ohrožen, a to v míře vyšší než jen nepatrné (tedy požadavek upravený v § 132 odst. 3 písm. b) stavebního zákona, aby stavba byla užívána jen k povolenému účelu). Správní orgán je toho názoru, že jakékoliv okolnosti, které by vylučovaly trestnost jednání, v daném případě nenastaly. Skutečnosti správním orgánem zjištěné jednoznačně hovoří o tom, že obviněný se přestupku kvalifikovaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí dopustil.

Správní orgán konstatuje, že obviněný měl možnost se seznámit s obsahem stavebního zákona v platném znění, neboť tato právní norma je formálně publikována. Obviněný tedy mohl vědět, že dle stavebního zákona je možné stavbu užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí. Uplatní se tedy zásada neznalost zákona neomlouvá, neboť tato právní zásada je postavena právě na předpokladu formální publikace.

Obviněný svým jednáním, tedy tím, že v červnu 2020 prokazatelně užíval stavbu – jednotku č. 1655/1 v 1. PP domu č. p. 1655 na pozemku parc. č. 2711, v k. ú. Vinohrady – v rozporu s účelem vymezeným v kolaudačním rozhodnutí, a to k poskytování ubytovacích služeb, ačkoli je kolaudačním rozhodnutím vydaným zdejším stavebním úřadem pod zn. OV/5168/04/Ur ze dne 28.2.2005 vymezen účel užívání výše uvedené stavby jako dvě kancelářské jednotky se zázemím, sklady, šatna, komora a 2x WC s předsíňkou, naplnil všechny znaky skutkové podstaty přestupku podle ust. § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, tj. jde o skutek, mající znaky uvedené ve stavebním zákoně, jednáním obviněného byl porušen zájem společnosti, a to veřejný zájem upravený v ust. § 132 odst. 3 písm. b) stavebního zákona – *požadavek, aby stavba byla užívána jen k povolenému účelu*.

Správní orgán věc posoudil a dospěl k závěru, že se obviněný přestupku kvalifikovaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí dopustil a že je obviněný odpovědný za spáchání přestupku plně a nemůže se odpovědnosti za něj zprostit. Odpovědnost podnikajících fyzických osob za přestupek je konstruována jako objektivní odpovědnost, tzn. přestupkem je protiprávní jednání v zákoně jako přestupek výslovně označené, bez ohledu na zavinění.

Dále se správní orgán zabýval otázkou uložení sankce. Pokud jde o konkrétní druh sankce, uložil správní orgán pokutu, protože jiný druh sankce stavební zákon nepřipouští. Vzhledem k tomu, že obviněný svým jednáním spočívajícím v užívání stavby v rozporu s účelem vymezeným v kolaudačním rozhodnutí naplnil skutkovou podstatu přestupku, který je obecně považován za

závažný, nemohl správní orgán tolerovat porušení či ohrožení zákonem chráněného zájmu, a proto také přistoupil k uložení pokuty ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

V souladu s ust. § 178 odst. 3 písm. c) stavebního zákona se za přestupek dle § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona uloží pokuta do 500.000,- Kč. Správní orgán tedy rozhodoval o uložení sankce v zákonném rozpětí od 0 do 500.000,- Kč.

Správní orgán se při svých úvahách o konkrétní výměře sankce opíral o platnou legislativu, zejména ust. § 37 zákona č. 250/2016 Sb. Elementárním kritériem, ke kterému musí správní orgán při určení výše sankce přihlídnout, je závažnost přestupku. Obecně lze závažnost protiprávního jednání, resp. jeho společenskou škodlivost, odvodit mj. i z horní hranice zákonné sazby pro uložení pokuty. Z hlediska maximální možné výše pokuty počítá stavební zákon se čtyřmi skupinami přestupků na úseku územního plánování a stavebního řádu, a to se skupinou přestupků s výší pokuty do 2.000.000,- Kč, se skupinou přestupků s výší pokuty do 1.000.000,- Kč, se skupinou přestupků s výší pokuty do 500.000,- Kč a se skupinou přestupků s výší pokuty do 200.000,- Kč. Z tohoto úhlu pohledu lze podle názoru správního orgánu považovat přestupek dle ust. § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, za který se dle ust. § 178 odst. 3 písm. c) citovaného zákona uloží pokuta do 500.000,- Kč, za přestupek vykazující známky společenské škodlivosti vyšší než jen malé.

Běžně se do úvahy o konečné výši pokuty výrazně promítá i způsob spáchání přestupku, když obecně platí, že protiprávní jednání spáchané aktivním konáním je mnohem závažnější formou nezákonné činnosti, která pokutu zvyšuje, než opomenutí konání. Nicméně v řešeném případě způsob spáchání přestupku při určování výše pokuty není relevantní, protože přestupek podle ust. § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona nemohl obviněný spáchat jinak než aktivním konáním, a proto také způsob spáchání přestupku v konkrétním případě správní orgán nepřičetl ani k tíži ani ku prospěchu obviněného.

Správní orgán v řešeném případě zohlednil jako polehčující skutečnost svědčící ve prospěch obviněného to, že jednalo se o první přestupek podle stavebního zákona, jehož se obviněný v obvodu správní působnosti zdejšího stavebního úřadu dopustil. Dále správní orgán zohlednil skutečnost, že obviněný nepovolené užívání stavby ukončil. Dále vzal správní orgán v úvahu omezení podnikání v důsledku vládních restrikcí souvisejících s epidemií koronaviru v letech 2020 a 2021.

Správní orgán uvádí, že nemůže zcela upustit od uložení pokuty proto, že byl obviněný „*za onu chybu dostatečně potrestán a to bohužel jen na popud člověka, co tu všem v domě jen otravuje vzduch*“ a jak obviněný dále uvádí „*z důvodu chybějící kolaudace jsem ani nedosáhl na žádný kompenzační bonus na ubytovací služby*“. Uložení správního trestu za prokázaný přestupek nelze zaměňovat za omezení či znemožnění vykonávání podnikání bezprostředně v důsledku opatření orgánů státní správy v souvislosti s výskytem koronaviru či za osobní důsledky sporů soukromoprávního charakteru. Jednou z funkcí veřejné správy jako specifické složky výkonné moci je sankcionování porušování právních předpisů, v tomto případě porušení ustanovení stavebního zákona.

Ve snaze, aby uložená pokuta byla přiměřená, vzal správní orgán v potaz skutečnost, že obviněný je podnikatelským subjektem působícím v oblasti poskytování ubytovacích služeb. Správní orgán zohlednil skutečnost, že v důsledku nařízení vlády ČR v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 bylo v roce 2020 a 2021 omezeno, resp. v době vyhlášeného nouzového stavu znemožněno poskytování ubytovacích služeb, čemuž se musel obviněný podrobit. Dále stavební úřad zohlednil osobní situaci obviněného, tak jak ji uvedl ve svém vyjádření, tj. zdravotní stav obviněného a rodinnou situaci.

Správní orgán posoudil všechny zjištěné skutečnosti jednotlivě a ve vzájemných souvislostech a vzal je v úvahu, když se rozhodl uložit obviněnému správní trest – pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. ve výši 0,2 % z maximální možné výše pokuty za přestupek dle ust. § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, tedy v dolní polovině zákonem stanoveného rozpětí. Správní orgán považuje pokutu uloženou ve výši uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí za odpovídající povaze

a závažnosti spáchaného přestupku, a současně také odpovídající represivnímu a preventivnímu účinku, který má uložená pokuta plnit. Jedním z úkolů správního orgánu je za pomoci dostupných právních prostředků (mj. i prostřednictvím ukládání pokut) minimalizovat protiprávní jednání osob. Aby pokuta splnila svoji represivní funkci, musí být finanční postih v majetkové sféře obviněného znatelný. V opačném případě by postih postrádal smysl.

Důvody pro upuštění od uložení správního trestu ve smyslu § 43 zákona č. 250/2016 Sb. nebyly vzhledem ke společenské škodlivosti protiprávního jednání obviněné shledány. Rovněž nebyly shledány důvody zániku odpovědnosti za přestupek ve smyslu § 29 zákona č. 250/2016 Sb.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se může účastník řízení odvolat ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení k Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního řádu, Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1, podáním u Úřadu městské části Praha 3, odboru výstavby, Seifertova 51, 130 00 Praha 3.

Ing. Václav Tětek

vedoucí odboru výstavby

Rozdělovník:

Účastník řízení – obviněný dle ust. § 68 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. – do vlastních rukou:

1. [REDAKCE]

Na vědomí:

2. Úřad městské části Praha 3, odbor ekonomický, Lipanská 11, 130 00 Praha 3 /*po nabytí právní moci rozhodnutí*/

Variabilní symbol: 2210025627

Co:

3. spisy Vinohrady, č. p. 1655,
4. referent.